

An illustration showing a group of diverse hands of various skin tones and sleeve colors (blue, brown, orange, green, purple, red, pink, brown, purple, red, orange, purple) holding up a large yellow rectangular sign. The sign has the text 'JOVES emprenedors SOCIALS' written on it in a blue, bubbly, sans-serif font. The background is a light blue textured surface.

JOVES emprenedors SOCIALS

| Fundació Bertelsmann

JOVES emprendadors SocialS

Què és **emprendre socialment**?

Una **persona** o un **grup** de persones que porta a terme una **idea**

Hi poden participar o crear una **associació** o **entitat** amb una **finalitat social**

Unes **quantas** **característiques** dels **emprenedors socials**

Tenen capacitat de **lideratge**

Aporten **innovació**

Són **creatius**

Es **comprometen** amb el seu entorn

Treballen en **equip**

Actuen **pensant** en els altres

Per a què **serveix** **emprendre**?

Per sentir que pots fer coses que **no pensaves que series capaç de fer**

Per **conèixer gent nova**

Per **passar-ho bé**

Per **fer realitat un somni**

Per **millorar el teu entorn**

Per **aprendre coses noves**

Són capaços de fer front als **reptes**

Qui ens pot recolzar per emprendre socialment?

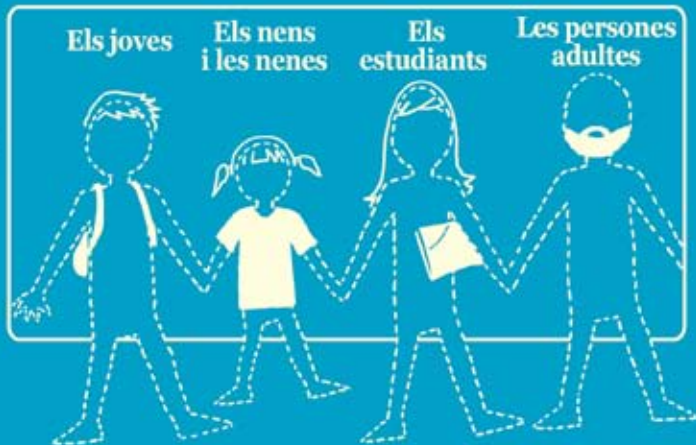

- 1 Les **entitats socials** que recolzen els joves o que són gestionades pels joves
- 2 La **família**
- 3 Les **administracions públiques**
- 4 Les **persones adultes** que ens assessoren, però respecten el nostre protagonisme
- 5 Les **persones joves** del nostre entorn i d'altres àmbits
- 6 Les **institucions educatives**
- 7 Les **empreses**

Què necessitem els joves per emprendre socialment?

Qui pot emprendre?

Els joves

Els nens
i les nenes

Els estudiants

Les persones
adultes

Tothom que s'ho proposa!

- 1 - **Ganes** de canviar les coses
- 2 - **Confiar** en nosaltres mateixos
- 3 - **Tenir** unes bones **idees**
- 4 - **Assumir** les **responsabilitats**
- 5 - **Saber** **comunicar-nos**
- 6 - **Afrontar** els riscos
- 7 - **Aconseguir** uns **aliats**

Jo també vaig ser jove.

I ara sóc invisible per a ells.

Em pesen les bosses.

I els anys
també.

EN BONES MANS

La vida quotidiana esdevé una rutina.

I la rutina es fa pesada i difícil de suportar.

I quan torno a casa...

Sort de tu,
Mixa.

Encara em costa d'acceptar les limitacions de l'edat.

Ai!

Una altra vegada!

Mèeu!

Em refereixo a coses com ara...

...canviar la bombeta del sostre.

Però... com arribar fins a ella?

De cop i volta,
era allà.

Un noi que no havia vist mai.
I, malgrat tot,
semblava disposat a omplir
d'optimisme el meu buit.

Em va explicar que havia perdut l'avi l'any passat.

I quan al centre de lleure els van proposar un projecte sobre la cerca de les necessitats socials...

Ho va tenir clar.

Va compartir la seva idea amb la resta dels companys.

Consistia a resoldre les mancances de la gent gran.

Però deixant-los parlar.

Els enregistren en vídeo.

A més de les seves necessitats, expliquen les seves vivències i és molt enriquidor.

I fou justament una de les senyores de la residència qui li va parlar de mi.

A ell li aniria molt bé la vostra dosi d'energia.

I així va arribar fins a mi.

De vegades sembla que tot s'aguanta per un fil...

i, de sobte, alguna cosa et reconcilia amb el món.

Per fi, la bombeta!

L'alfil només es mou en diagonal.

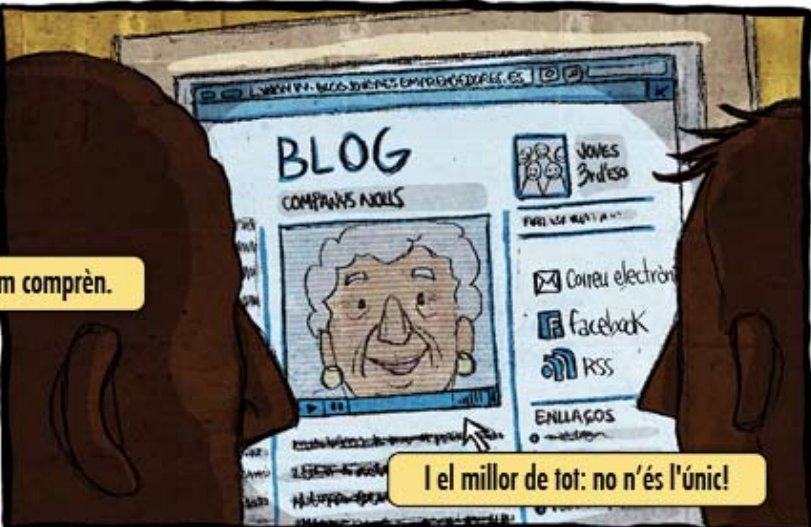
És una gran sensació.

Algú que m'escolta.

S'interessa.

I, sobretot, em comprèn.

BLOG

COMPANYS NOUS

JONES
Briteso

Correu electrònic

Facebook

RSS

ENLLAÇOS

I el millor de tot: no n'és l'únic!

Gràcies a ells sentim que encara
tenim un lloc al món.

I, a més, posen la tecnologia al nostre abast.

Dius que amb aquest aparell podré
veure i parlar amb els meus néts que
són tan lluny?

Exacte!

Fan una gran tasca.
En gaudeixen i
es nota.

Ara n'estic segur.

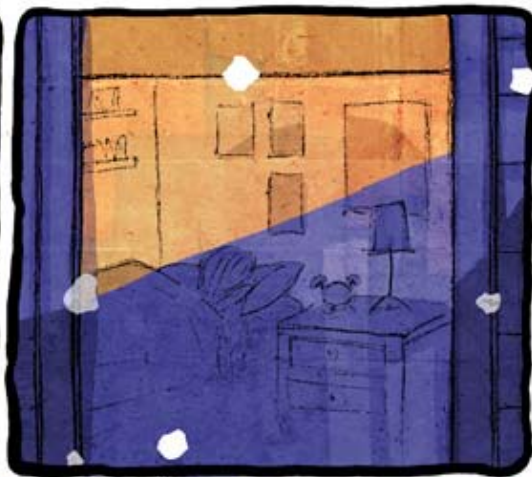

Deixem el món en bones mans.

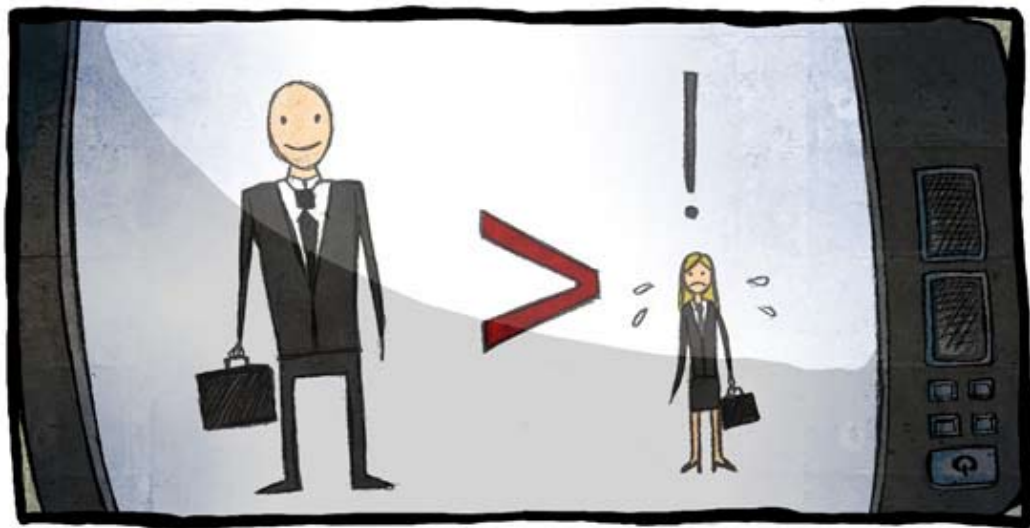

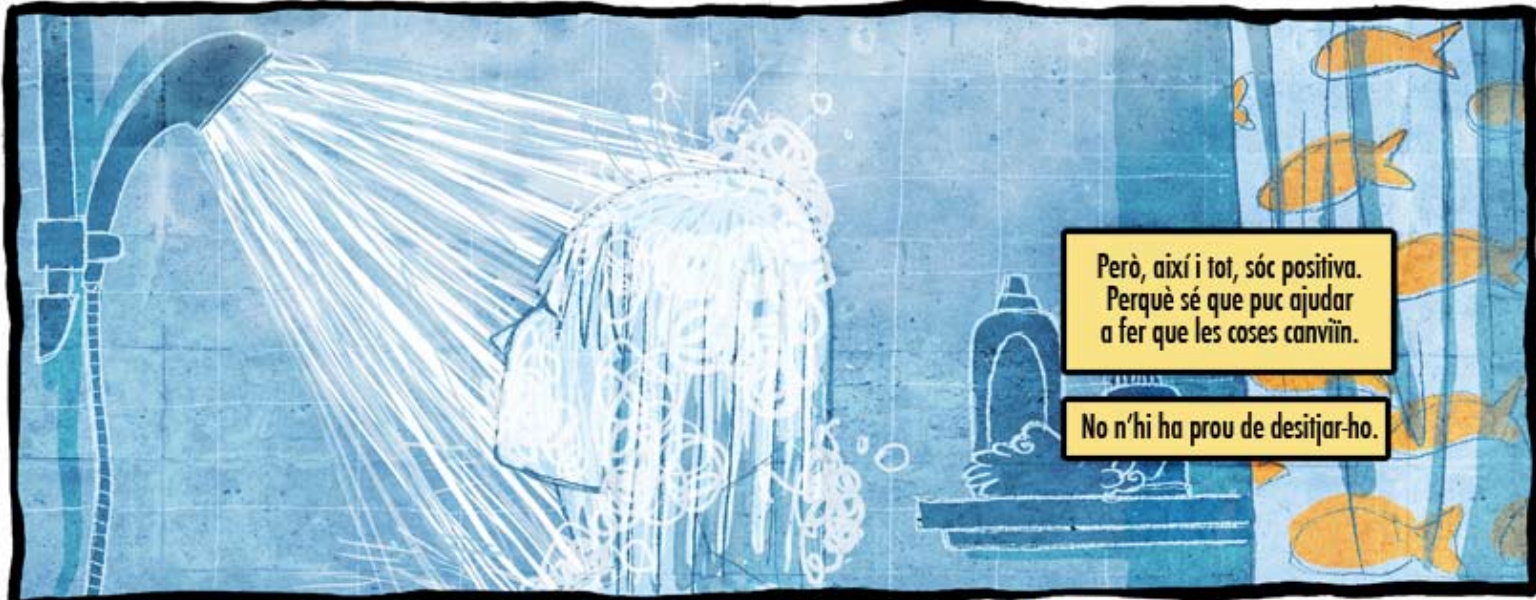
Endavant, nois!

Però, així i tot, sóc positiva.
Perquè sé que puc ajudar
a fer que les coses canviïn.

No n'hi ha prou de desitjar-ho.

I tots plegats ho podem
aconseguir.

Ho sé.

I d'això es tracta.

D'identificar el que no m'agrada...

Ens veiem després.

I aquesta pilota?

Anem a jugar a voleibol.

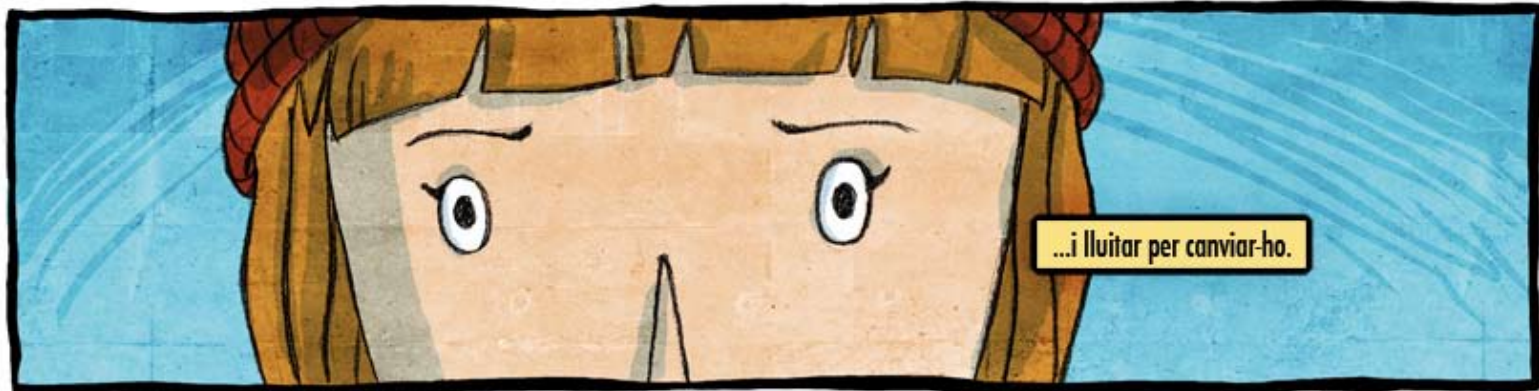
Doncs m'hi apunto!

Les noies no hi poden jugar.

Tant és, ara ja no em ve de gust de jugar-hi...

...i lluitar per canviar-ho.

En la televisió, en els diaris, a casa, al carrer o amb els meus amics,
m'esquitxa des de tot arreu.

Per sort, treballar en equip em dóna
la força necessària per a no rendir-me.
I és molt més divertit!

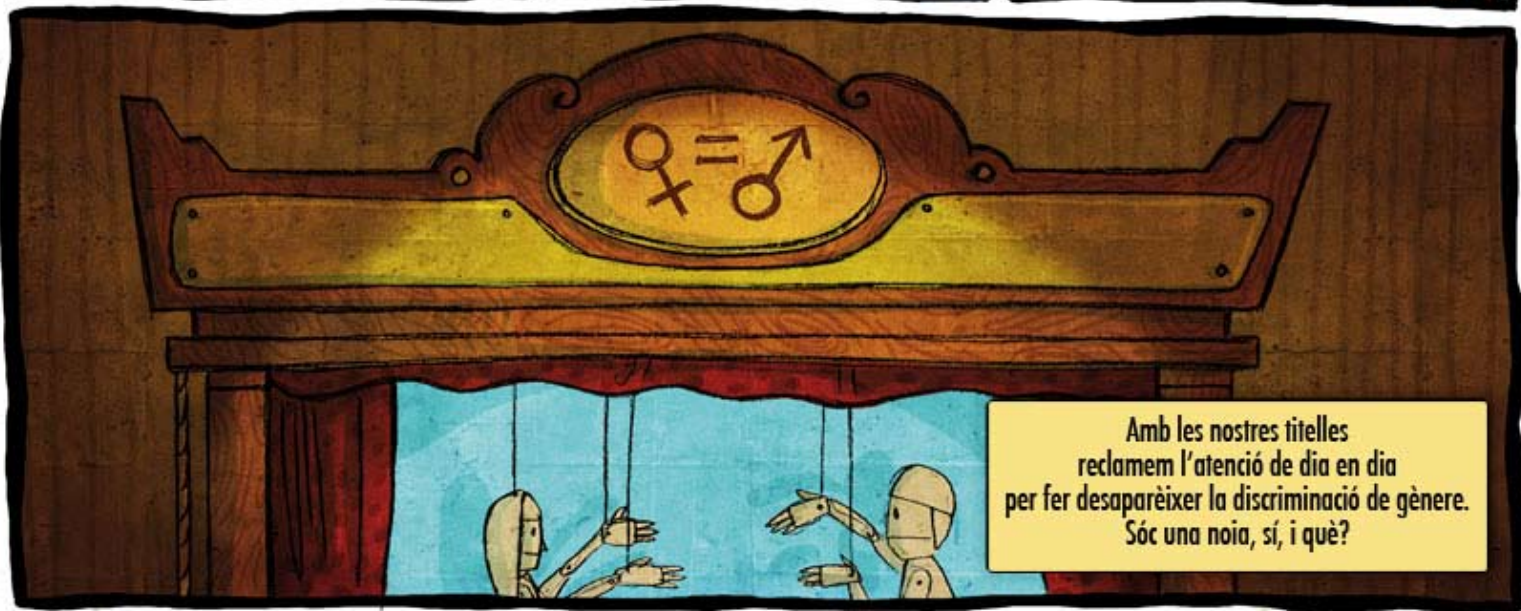

Preparada?
Sembla que comença a
arribar la gent.

A punt!

Amb les nostres titelles
reclamem l'atenció de dia en dia
per fer desaparèixer la discriminació de gènere.
Sóc una noia, sí, i què?

Quan penso que tot
va començar amb una idea...

...que vam desenvolupar tots plegats.

Vam cercar el recolzament,
l'assessorament i les subvencions.

Ens hi vam posar de valent...

i, finalment, som aquí.

A punt de començar la funció.

Quan comença,
sempre estic entusiasmada.

I, quan s'acaba, estic contenta de veure
que hem aconseguit obrir els ulls a més d'un.

En el proper partit,
jugarem en el
mateix equip.

Després de cada actuació, quan torno a casa,
tinc l'agradable sensació d'haver fet alguna cosa
per canviar el món.

Si no ho fem nosaltres, qui ho farà?

UNA CASA per a **TOT** el POBLE

Durant els anys difícils per al poble, moltes famílies
en van marxar per fer fortuna.
És el cas de la família Vilaplana, que va marxar a l'estranger.

Ara hi ha tornat la filla, la Marta, per recordar els seus orígens i tornar a veure la casa que ha heretat.

I quedar-se-la...

...o vendre-la.

Quan s'assabenten de la seva arribada,
els del col·lectiu *Salvatemps* van a veure-la.

Li parlen dels esquiroles vermells
que hi ha en aquells boscos...

...i de com
la casa dels Vilaplana és una
referència per a tot el poble
que no ha de desaparèixer.

La Marta hi està d'acord,
vol conservar la casa
que ha heretat.

Però de seguida li fan una oferta per una quantitat astronòmica de diners.

Enderrocar la casa i
construir-hi un rentador
de cotxes.

És una gran oferta.

La Marta pensa en la pila de coses
que podria resoldre amb aquests diners.

Quan s'assabenta de la notícia, el col·lectiu de joves munta una parada per recollir signatures.

Ens hem equivocat, no hi ha vingut ningú
i perdrem la casa.

Ei!
No us desanimeu! Vinga!

Ha estat un fracàs.

Però no passa res,
ho tornarem a provar!

Volen enderrocar la casa i talar una gran part del bosc
per construir-hi un rentador de cotxes
que ningú no necessita!
Ens hem de rendir tan aviat?

I no, no es rendeixen.
S'adonen que, si volen una cosa, han d'actuar per aconseguir-la,
i per això van casa per casa explicant el seu somni a tots els veïns.

Res de quedar-se quietos i esperar que les solucions vinguin soles.

Els mateixos surten
a recollir les signatures.

I amb aquesta tenacitat consciencien el poble del problema.

Aviat aconseguen desenes de signatures.

Juntament amb els veïns i tothom que s'afegeix a la causa, es manifesten davant de Can Vilaplana i de l'Ajuntament.

Tenen una proposta.

Que l'Ajuntament compri la casa i la cedeixi al col·lectiu per tenir les instal·lacions que fan tanta falta al poble.

D'acord.

La Marta ha rebut una oferta de l'Ajuntament...

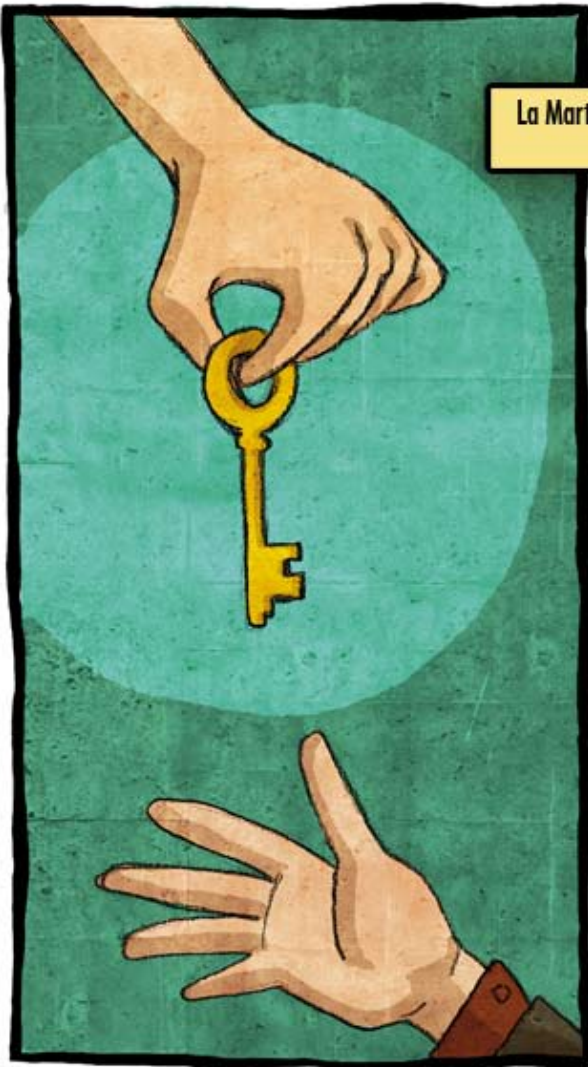

...una mica inferior a la del projecte del rentador de cotxes.

És que, realment, serà molt bo per al poble...

La Marta s'adona de la importància de saber triar bé.

I, finalment, firma amb l'Ajuntament.

El col·lectiu de joves en rep les claus que obriran una nova etapa.

L'Ajuntament els ha donat les facilitats
i els recursos per dur a terme aquest projecte.

Tots han col·laborat
en la reforma i ara la casa s'autofinança
gràcies als diners de les activitats que ofereixen.

Cursos d'idiomes.

Espectacles per als vilatans.

Tallers.

A més, ofereixen uns serveis de granja escola perquè els més petits de les ciutats properes aprenguin a respectar la natura.

Tot això gràcies a aquell grup de joves que no es va rendir i va portar a terme aquest projecte, que ja fa uns quants anys que dura.

El poder dels joves és molt gran.
Es tracta de proposar-se un objectiu i lluitar per assolir-lo.

Volien una casa per a tot el poble i l'han aconseguit.

visita

www.todosporlaparticipacion.org

TO₂

POR LA PARTICIPACIÓN JUVENIL

El projecte **TO₂ por la participación juvenil** és una iniciativa de la **Fundación Bertelsmann** per impulsar el protagonisme social dels joves al seu entorn a través del foment d'accions **emprenedores** i del **compromís social**. Advoquem per la importància i el valor de la **participació social juvenil**.

LES INSPIRACIONS PER A LES HISTÒRIES
QUE APAREIXEN EN AQUEST CÒMIC SÓN LES SEGÜENTS.

Les dues primeres històries es basen en les experiències reals dels joves
que van decidir posar-se a treballar per canviar els aspectes del seu entorn que no els agradaven.
La tercera història és una barreja de les experiències de l'associació Cinebaix i de Huerta Guerrilla.

Història 1: Basada en ASOCIACIÓN ILÓGICA

www.ilogica.es

Història 2: Basada en LES CLEMENTINES

www.lesdementines.wordpress.com

Història 3: Basada en CINEBAIX i HUERTA GUERRILLA

www.cinebaix.com/noticies/20051016cronologia.php

www.huertaguerrilla.blogspot.com

Títols de crèdit

Edita

Fundación Bertelsmann

Directora

Michaela Hertel

Coordinació del projecte T0₂ por la participación juvenil

Celeste Gordon, Responsable
del Projecte Juvenil
Irene Pardo, Secretària del
Projecte Juvenil

Coordinació editorial

José Ángel Martos
Encarna Castillo

Guió i il·lustració

Cristina Bueno

Maquetació

Georgina Rosquelles

Traducció al català

CELER Pawlowsky S.L.

Revisió text en català

Sergio Corella

Fundación Bertelsmann

Passeig Picasso, 16
08003 Barcelona
Espanya
Telèfon: +34 93 268 73 73
Fax: +34 93 268 71 73
www.fundacionbertelsmann.org
info@fundacionbertelsmann.org

© Fundación Bertelsmann, Barcelona
2011. Tots els drets reservats.
Queda expressament prohibida la
reproducció total o parcial d'aquesta
obra, tant si és feta per tractament
electrònic, mecànic, fotocopia,
grabació com per qualsevol altre
mitjà sense l'autorització escrita
de l'editor. Les infraccions seran
sancionades segons la llei.

Agraïments

Volem agrair la contribució de totes les entitats i els professionals
que han participat en el desenvolupament d'aquesta publicació,
especialment a tots els membres del Grup Assessor del projecte
T0₂ por la participación juvenil que promogueren aquesta idea:

Luis Ayma, *Fundación Tomillo*; Roser Batlle, *Centro Promotor
Aprendizaje y Servicio*; Jorge Benedicto, *UNED*; Marta Buxo,
Federación Catalana del Esplai; María Calvo, *Ashoka*; Isabel
Castellano, *Observatorio del Voluntariado*; Joan Dalmau,
Agrupación Escolta Garbí; Mercedes Esteban, *Fundación Europea
Sociedad y Educación*; Raquel García, *Ciudad Tecnológica
Valnalón*; Laura Garrido, *Consejo de la Juventud de Extremadura*;
Lorena Giménez, *Asociación Juvenil Ilógica*; Pau Jasanada, *Cruz
Roja Juventud*; Mario Jordá, *Confederación Don Bosco España*;
Gabriel Lozano, *Consejo de la Juventud de Albacete*; Loli Martínez,
Consejo de la Juventud de España; Myriam Navarro, *Red de
Escuelas Comprometidas con el Mundo*; Daniel Osiás, *Fundación
Marianao*; Javier Samarán, *Junior Achievement*; José Vargas,
AIESEC España; Jofre Villanueva, *Fundación Francesc Ferrer i
Guàrdia*; Enrique Visairas, *Asociación Inter Europa*.

Entitat col·laboradora: **Observatori del Tercer Sector**

Pau Vidal, coordinador

